

Cerkes Nazike

– Yeldegirmeni · 08 Eylül 2021

Soguk nemli ve camurlu dönüs büküs cadde sokaklarından
Son faytonlariydi galiba arnavut kaldirimli yollar taslar üstünden
Serseri cigliklar yüksek perdesindeperdesiz sazlar calarak
Pedal cevirip ekim iklimine kamci sallayan kirbacarla
Bisikletliyle muslukcular arasida zeytin yagi tenekesi ciceklerine vazo olan
Tastan toprakta örme catma evde turan arabacinin ati ölmüstü
O gün mahleden göcmüslerdi cocuksuz
Uzun Hayrinin karisi cerkes nazike
Aradan bir kac ay bile gecmeden
Biz buranin tasini topragina baska yerde yasayamacak kadar alistik diyerek
Terzici adem babanin yan binasina toplayip tasinmislardi yeniden
Ugrunda maviden maviye deniz
Ardinda halatlarin dolanip mendireklere davrandigi güvertesiz liman
Yutkundugu kederi soludugu yerden sökercesine örtülü gökyüzüne
Arkasinda duvarlari olmayan kol iner yol bükülür gibi sanki
Gelir gecerken ordan burdan igde kokusu ve kizil karanfil
Avluda kuslar gibi cirpinir
Küçük pencerelerden gökkusagina ve ucan kuslara bakar dalardi cerkes nazike
Dünyasinda olmayanlara ucan göcen ne varsa
Hersey ayni yerde toplanir,
Herkes ayni yere göcer giderdi de sanki
Sarisin bir eylülün son günleriydi damda camasir asarken
Göz göze geldik ve bu son zayif bakislarin hüznü plak dönüsüydü
Etekleri esen üfüren rüzgarlara yikilir düser gibi hüznün salkimi gülü
Birden bir trenin sonbahar seyrinde buldm kendimi
Cesmeye dogru bakiyordu gerilerde kalan toz duman
Agaclardan tepelerden tünellerden kasabalardan köylerden kentlerden
Varacagi ve gidebilecegi en son yere beni götürüyorken tren
Baktigim camdaydi da sanki nazike
Durduk yerde nereye böyle diyemedi bile gün gittigi günesin battigi
Isiksiz kalan yerde
Efil efil gölge gibiydi aksamin kiyisinda damlar ucunda
Hem gelin hem de sonbahar
Dikende gül gibi Cerkes Nazike..
Seyfi Karaca.....Eylül / 21